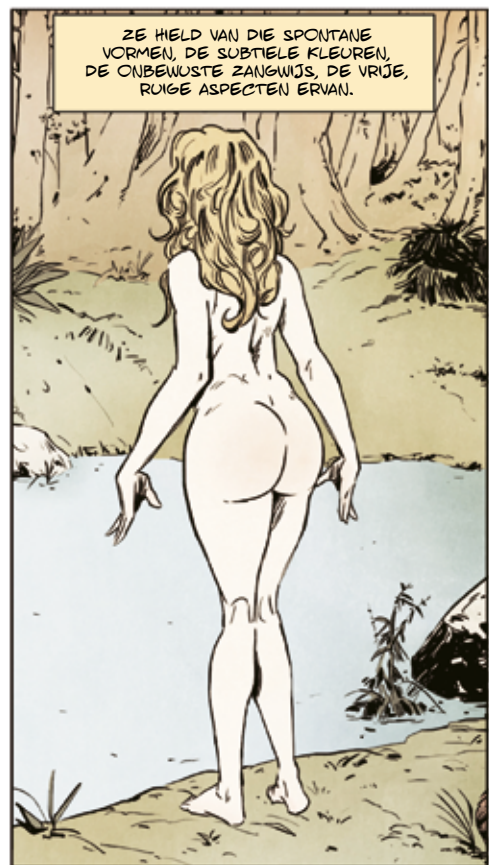

IN DEN BEGINNE WAS ER DE VROU.

EEN ENKELE, PRACHTIGE VROU DIE IN DE NATUUR OP DEZE AARDE VERSCHEEN.

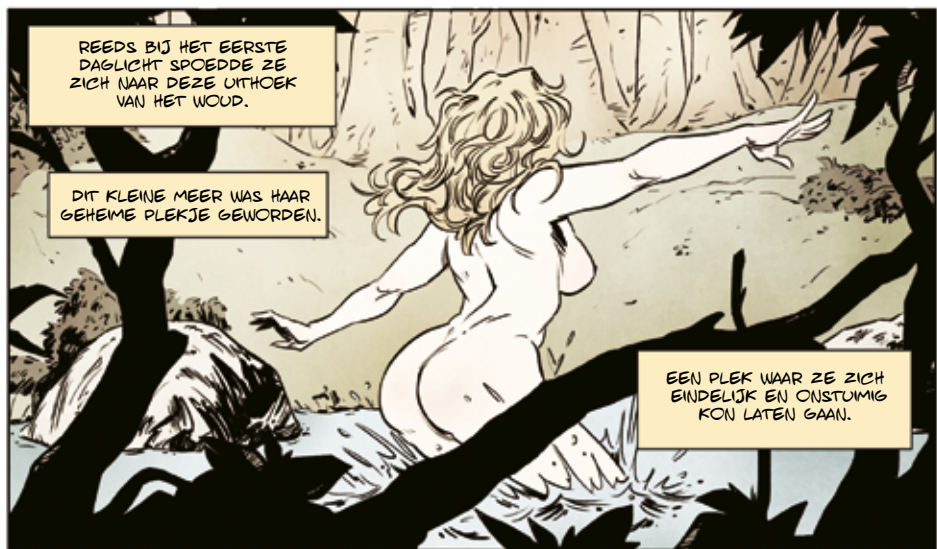
EEN NOG ONGEREPT AARDE, WAAR ZE ZIELSVEEL VAN HIELD.

ZE HIELD VAN DIE SPONTANE VORMEN, DE SUBTIELE KLEUREN, DE ONBEWUSTE ZANGWIJS, DE VRIJE, RUIGE ASPECTEN ERVAN.

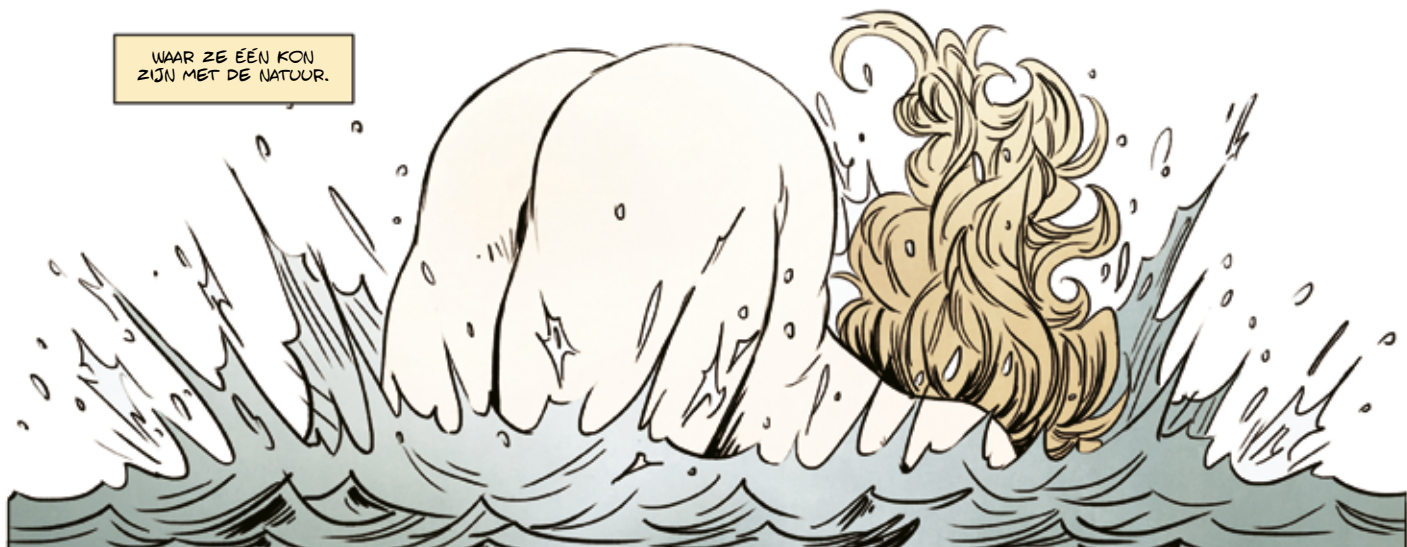
DAAROM WILDE ZE ER GRAAG DEEL VAN UITMAKEN.

REEDS BIJ HET EERSTE DAGLICHT SPOEDDE ZE ZICH NAAR DEZE UITHOEK VAN HET WOOD.

DIT KLEINE MEER WAS HAAR GEHEIME PLEKJE GEWORDEN.

EEN PLEK WAAR ZE ZICH EINDELIJK EN ONSTUMIG KON LATEN GAAN.

WAAR ZE EEN KON ZIJN MET DE NATUUR.

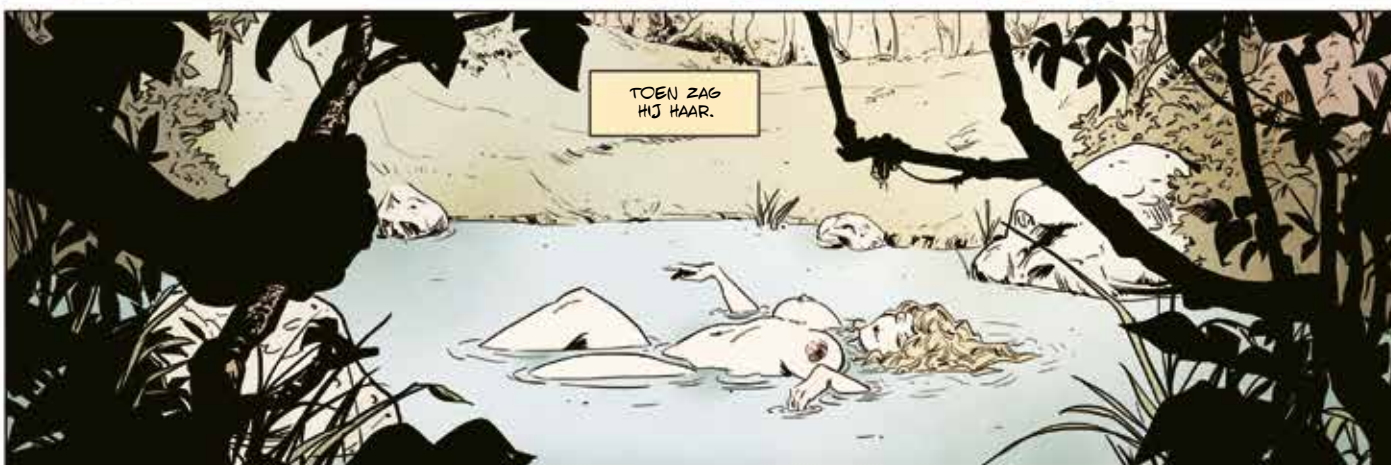
EN TOEN WAS ER DE MAN.

DE MAN STOND ZELDEN STIL BIJ DE SCHOONHEID VAN DE WERELD OM HEM HEEN.

ZIJN DORST NAAR VEROVERING SPOORDE HEM AAN OM VAN DE ENE PLAATS NAAR DE ANDERE TE ZWIERVEN.

DIE DAG, TOEN HIJ OP WEG WAS NAAR ONBEKENDE VERTEN, TROKKEN KLEINE GELUIDJES ZIJN AANDACHT.

TOEN ZAG HIJ HAAR.

HIJ WERD OGENBLIKKELIJK OVERVALLEN DOOR EEN ONBEKENDE SENSATIE.

NIET EERDER HAD HIJ EEN WEZEN GEZIEN DAT ZO OP HEM LEEK...

MAAR TEGELIJKERTIJD ZO VAN HEM VERSCHILDE.

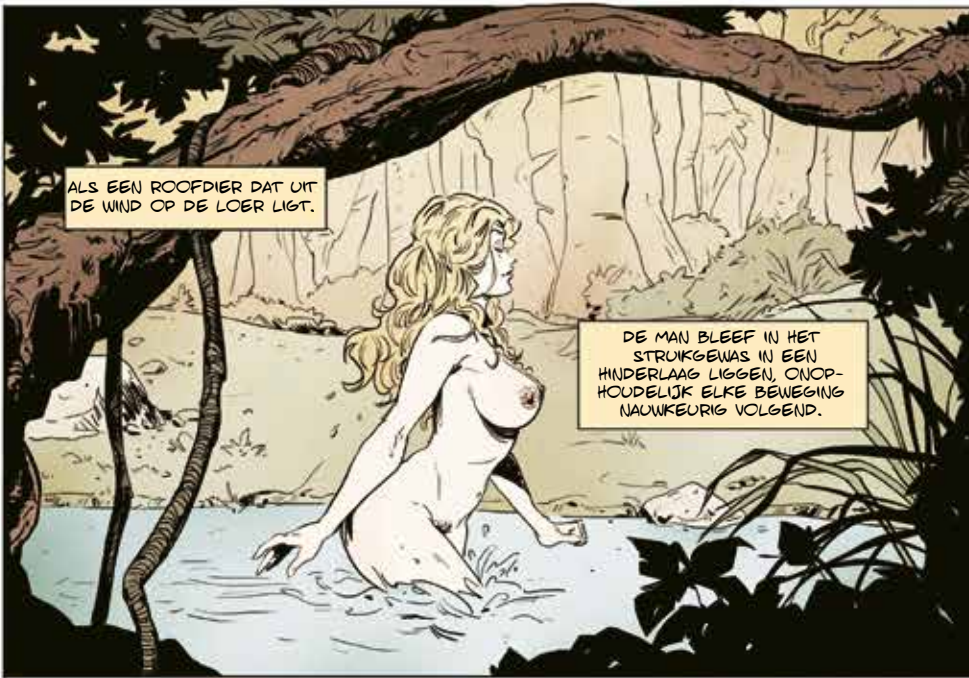

OP DAT MOMENT REES ZE ALS EEN NIMF OP UIT DIE NATUURLIJKE POEL.

EEN PERFECTE SCHOONHEID, RECHTSTREEKS UIT DE IDEALE GIETVORM, ALSOF MOEDER NATUUR HAAR ZELF HAD GEBAARD.

BIJ HET RUISEN VAN GEBLADERTE DAT DOOR DE WIND WERD GESTREELD, VERSCHIEEN DE VROUW BOVEN WATER IN AL HAAR VORMENPRACT ALS EEN SERENE, VOLMAAKTE SCHOONHEID.

ALS EEN ROOFDIER DAT UIT DE WIND OP DE LOER LIGT.

DE MAN BLEEF IN HET STRUIKGEWAS IN EEN HINDERLAAG LIGGEN, ONOPHOUDELIJK ELKE BEWEGING NAUWKEURIG VOLGEND.

ZICH NIET BEWUST VAN ZIJN AANWEZIGHEID GAF DE VROUW ZICH OVER AAN DE GEVOEGENS DIE ZE ELKE DAG ZOCHT.

ALS IN EEN ROES BEVREDIGDE ZE HAAR BASALE INSTINCTEN OP DEZE PLEK WAAR ZE ZICH VEILIG VOELDE, EN DUS DE REGELS VAN BESCHIEDENHEID KON NEGEREN.

EEN AANGENAME WARMTE NAM GELEIDELIJK BEZIT VAN HAAR, TOEN HAAR GEVOELIGE VINGERS HAAR VOCHTIGE KRUIS BEGONNEN TE STRELEN.

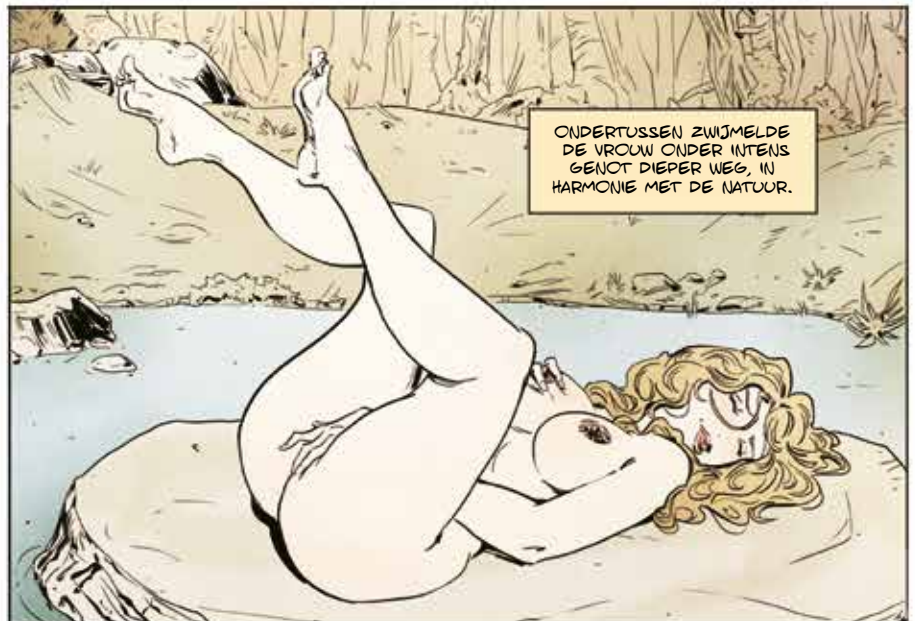

HET KLEINE KREETJE DAT ZE SLAAKTE KLONK ALS EEN LICHT BRIESJE.

VAN WAAR HIJ ZICH BEVOND KEEK EN LUISTERDE DE MAN AANDACHTIG. ALLE ZINTUIGEN OP SCHERP.

HIJ NAM MET EIGEN OGEN EEN SCHOONSPEL WAAR DAT NIEUWE SENSATIES IN HEM OPWEKTE.

ONDERTUSSEN ZWIJMELDE DE VROUW ONDER INTENS GENOT DIEPER WEG, IN HARMONIE MET DE NATUUR.

HAAR BEHENDIGE VINGERS GINGEN DOOR MET HET MOEITeloos STRELEN VAN HAAR OVERLOPENDE ZIJDEZACHTe ROOS.

ZE GING STEEDS DIEPER MET HAAR VINGERS, VERKENDE DE BINNENRUIMTE VAN HAAR GRETTIGE KRUIS EN VERLOOR ZICHZELF DAARBIJ IN VERRUKKELIJKE SENSATIES WAARBIJ ZE ALLES OM ZICH HEEN VOLLEDIG VERGAT.

HAAR GEKIR GING OVER IN GEKREUN.

KRONKELEND ALS EEN SLANG ONDER DE BOMEN LEEK DE MAN KRACHT TE PUTTEN UIT DIT SCHOUWSEL, MET ZIJN GESLACHT RECHTOP IN ZIJN HANDEN. ZIJN RITMISCHE OP-EN-NEERGAANDE BEWEGING MAAKTE HET NOG HARDER.

EEN CONStANTE, ONVERBIDDELIJKE BEWEGING DIE EINDIGDE IN EEN VOLKANISCHE EXPLOStIE.

DOOR DE EXTATISCHE RILLINGEN IN DIE VOCHTIGE HITTE ONTSNAPTE HEM EEN GEDEMPTE KREUN.